

РЕШЕНИЕ

№ 42167

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9403** по описа за **2025** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. П. В. срещу решение № 2271/23.06.2025г. по НАХД № 7331/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 121 състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш (ЕФ) № 9040821/11.04.2024г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора е наложена глоба в размер на 50лв., на основание чл.182, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване. Поради това, тя е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това

решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Във връзка с доводите на касатора е необходимо да се отбележи следното. Макар формулировката, използвана от подателя на жалбата до СРС и съответно – на касационната жалба, да е неточна, изложението в нея безпротиворечиво налага извода, че ЕФ се оспорва от санкционираното с него лице. Това тълкуване на волята е и с оглед интереса на жалбоподателя, тъй като противното би означавало да се приеме, че подадената жалба против ЕФ е недопустима като подадена от дружеството, което няма правен интерес от оспорването. В ЕФ изрично са посочени трите имена на санкционираното физическо лице, както и, че глобата се налага с оглед качеството му на законен представител на дружеството – собственик на автомобила, в съответствие с чл.188, ал.2 ЗДвП. Нарушението, неговият извършител и субектът на отговорност са описани с достатъчна степен на яснота в ЕФ, а при преценката относно неговата законосъобразност районният съд е изложил изчерпателни мотиви. Вярно е, че доказателствената тежест да установи релевантните обстоятелства е на административнонаказващия орган. Наред с това, жалбоподателят не твърди съществуването на други такива, освен установените; в частност, че е подал декларация по чл.189, ал.5 и ал.6 ЗДвП (в настоящата редакция на закона). Поради това, безпредметно е обсъждането на възможното съществуване на друг извършител на нарушението, съответно – субект на административнонаказателната отговорност.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2271/23.06.2025г. по НАХД № 7331/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.